

NEW YORK TIMESI BESTSELLERITE AUTOR

SUSAN WIGGS

Suvi mere ääres

Susan Wiggs
Summer by the Sea
2004

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.
Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.
See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis.
Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Viivi Variksaar
Korrektor Inna Viires

© 2004 by Susan Wiggs
© 2016 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M06311016
ISBN 978-9949-25-923-6

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest www.ersen.ee

Kallis lugeja!

Õeldakse, et esimest korda ei unusta mitte kunagi. See on üks neist ahaa-hetkedest, kui maailm pöördub ja hiljem ei ole miski päris sama.

Minu puhul leidis see aset ühes Texase raamatupoes 1980ndate algupoolel. Just seal avastasin ma armastusromaanid. Teadsin alati, et hakkamata kunagi kirjutama; see oli selge sellest ajast peale, kui rääkima õppisin. Aga alles tähtsava kirjanikuna ei olnud ma oma „häält” veel leidnud. Äsja magistriõppe lõpetanuna olin üritanud välja selgitada, missugust raamatut ma kirjutada igatsesin – kirjanduslikku meistriteost, sünget põnevusromaanide või kõmmutamist täis vesterni?

Kui aus olla, siis lugeja minus oli valmis muinasjutuliseks, jalust-rabavaks romaaniks, et oma ajule puhkust anda. Kathleen Woodiwissi raamat nimega „Shanna”, oranžikasapunase kaane ja mahlaka seksika illustratsiooniga, hüppas riiulilt minu ostukärsesse. Sukeldusin sellesse ega tulnud pinnale õhku hingama enne, kuni olin nautinud iga viimast kui erutavat sõna.

Kuid esimese peatüki lõpus jõudsin äratundmisele. See oli sellist sorti raamat, mida ma igatsesin kirjutada. Tahtsin viia lugeja

imelisele teekonnale, mis on täis armastust, seiklusi, ohtu, siiraid tundeid ja pulssi kiiremini lööma panevat kirge. Ei läinud kaua, kui avaldati minu esimene romaan ja see oli täis – arvasite ära – kõike ülalmainitut.

Romaanis „Suvi mere ääres” on kõike seda, mida ma tol päeval nii kaua aega tagasi otsisin. Selles on üks üksildane noor naine, kes unistab endiselt poisist, kes röövis tema südame; nostalgiline rannarestoran, mis pakub hõrke roogi (retseptid olemas); ja tundeküllane retk, täis naeru ja pisaraid. Mul on väga hea meel, et see on taas kättesaadav, sest see on üks neist raamatutest, mida kohe algusest peale on saatnud edu, tänu lugejatele. See on olnud riiklik bestseller ja võitnud RITA® auhinna kui parim kaasaegne armastusromaan. Seda on tõlgitud üle kogu maailma ja nüüd suundub see tagasi sinna, kuhu kuulub... minu kõige lemmikimate inimeste kätte kogu maailmas... lugejaile nagu sina.

Mõnusat lugemist,

Susan Wiggs

www.SusanWiggs.com

Trixie, armastatud kaaslase ja ustava sõbra mälestuseks.

esimene osa

ANTIPASTO

Antipasto: itaaliakeelne sõna suupistete kohta, mida serveeritakse enne sööki. Need on road, mis on mõeldud isu tekitamiseks, mitte selle kustutamiseks. *Antipasto* tähendab sõna-sõnalt „enne söögikorda”. Emal oli kombeks öelda, et see on lärmivastane toidukord, sest minu vennad, Robert ja Sal olid suupistete vitsutamisega alati nii ametis, et unustasid tühja kõhu üle kurta.

Caponata

Sellel on suurepärane maitse ja näeb täiuslikule salatilehele asetatuna väga kena välja, mitte et Robert ja Sal esitlusest kunagi vähimalgi määral hoolinud oleksid. Ja selles on isegi üsna vähe kaloreid, mitte et poisid ka sellest hoolinud oleksid. Serveerige *caponatat* traditsioonilise *antipasto*'na koos hea krõbeda koorikuga Itaalia leiva ja klaasikese jahutatud Pinot Grigio veiniga.

Koorige baklažaan ja lõigake kuubikuteks, riputage soola peale, pange sõelale ja laske neil seal vähemalt pool tundi nõrguda. Siis ajage paksupõhjaline pann kuumaks ja lisage 60 ml oliiviõli, üks väike sibul, hakitult, ja üks sellerivars, samuti hakitult. Lisage baklažaan ja pruunistage. Lõpuks lisage kolm tükeldatud tomatit, kolm peenekshakitud anšoovist, näputäis suhkrut, 60 ml veiniäädikat ja lusikatäis kappareid (parimad tulevad Pantelleria saarelt). Kui teie perele meeldivad oliivid, lisage ka neid koos näputäie punapiprahelvestega. Keetke vaikselt kümme minutit. Jahutage ja säilitage segu seejärel üle öö klaaspurgis. Tasasema määrdesegu saamiseks võib seda köögikombainil segada lasta, kuid ärge sellega liiale minge. Asjad, mis on liiga siledad, kaotavad oma iseloomu.

üks

Rosa Capoletti teadis, et täna õhtul see juhtub. Jason Aspoll teeb abieluettepaneku. Tegevuspaik oli täiuslik – tähevalge suveõhtu, elegantne rannarestoran, kristall ja hõbe õrnalt üle vaikse vestluspomina kõlisesemas. Jasoni palve peale mängis reedeõhtune trio „Lovetowni” ja mõned unistavad paarid õõtsusid nostalgilise meloodia rütmis.

Küünlavalgus võbeles üle nende pooltühjade šampanjapokaalide, valgustades Jasoni armsalt närvis nägu. Ta higistas pisut ning tema silmis oli näha vaevu mahasurutud ärevust. Rosa sai aru, et mees tahtis kõike õigesti teha.

Ta teadis, et Jason mõtiskleb: *Kas ma peaksin käe üle laua sirutama? Ühele põlvele laskuma või on see liiga lääge?*

Tee seda, Jason, tahtis Rosa meest ergutada. Mitte miski ei ole liiga lääge, kui tegemist on tõelise armastusega.

Ta teadis ka seda, et sõrmus lebas mustas sametkarbis, varjatuna Jasoni pintsaku sisetaskus, otse mehe peksleva südame kõrval.

No kuule, Jason, mõtles Rosa. Ära karda.

Ja seejärel, just siis, kui ta hakkas muretsema, et mees on põnnama löönud, tegi Jason seda. Ta laskus ühele põlvele.

Mõned läheduses einestajad pöörasid end toolil, et neid hella pilguga vaadata. Rosa hoidis hinge kinni, kui mehe käsi pintsakutaskusse libises.

Muusika muutus valjemaks. Jason võttis taskust sõrmuse ja Rosa nägi tema suud ütlemas sõnu: *Kas sa tuled mulle naiseks?*

Jason sirutas käe sõrmusekarbiga ettepoole, kallid pakkumise näitamiseks selle hingedel kaant lahti tehes. Tema käsi värises pisut. Ta ei teadnud ikka veel kindlalt, kas naine teda tahab.

Rumal mees, mõtles Rosa. Kas ta siis ei tea, et vastus saab olema...

„Laud number seitse saatis risoto tagasi,” ütles ülemkelner Leo, paksu portselankaussi Rosa ees hoides.

„Jumala pärast, Leo,” ütles Rosa kaela välja sirutades, et temast mööda näha. „Kas sa ei näe, et ma olen hõivatud?” Ta lükkas mehe kõrvale õigeaegselt, et näha, kuidas tema parim sõbranna Linda Lipschitz laua tagant püsti tõuseb ja käed ümber Jasoni heidab.

„Jah,” ütles Linda, ehkki söögisaali teises servas seistes tuli Rosal seda tema huultelt lugeda. „Jah, *absoluutselt*.”

Tubli tüdruk, mõtles Rosa, silmad niiskeks tõmbumas.

Leo järgis tema pilku embava paarikese suunas. „Armas,” ütles ta. „Kuidas nüüd minu risotoga jääb?”

„Vii see kööki tagasi,” ütles Rosa. „Ma ju teadsin, et mangošatni oli halb mõte ja sa võid Butchile öelda, et ma nii ütlesin.” Ta laskis Leol sellega tegelda, samal ajal ise läbi söögisaali kõndides. Lindat pürgasid naeratused ja pisarad. Jason paistis olevat tõelises õnnejoovastuses ja, võib-olla, kergendusest nõrk.

„Rosa, sa ei usu, mis äsja juhtus,” ütles Linda.

Rosa tupsutas silmi. „Ma arvan, et tean.”

Linda sirutas käe välja, näidates uhkeldades sädelevat teravapülist teemanti kuldsel rõngal.

„Oh, kullake.” Rosa embas Lindat ja suudles Jasonit põsele. „Palju õnne teile kahele,” lausus ta. „Mul on teie pärast nii hea meel.”